

Oefening in economisch denken

Wivine Heynderick

Na een eindeloos lijkend jaaroverzicht durf ik u hier vandaag, waarde regeringsleiders, het vooruitzicht van een positieve begroting voor ogen te houden.

Hoe ik dit klaarspeelde na 2009, het 'jaar van de angst'?

Al bij al was het een vrij eenvoudige ingreep. Een enkele post laten vallen en de kostenbesparende reddingsoperatie was een feit. De rubriek 'goede bedoelingen' wordt namelijk volledig geschrapt. Ze bleek niet langer relevant. Uit analyses blijkt dit de meest rovende post te zijn: overmatige investeringen en redement nihil (herinner u bijvoorbeeld de flauwe opwarmingsoefening van de klimaattop).

Hoe ik daar niet eerder op kwam, vraagt u zich af?

Laten we het zo stellen dat ik er jarenlang van uitging dat menselijke bedoelingen, als een makkelijke en direct voorradige menselijke energiebron, onuitputtelijk waren. Maar voldoende en ontegensprekelijke wetenschappelijke gegevens lieten ons afgelopen jaar inzien dat deze, nogal ontvlambare substantie, ondanks de jarenlange rijping ervan, in laat ons zeggen een oogopslag tijd zichzelf opbrandt wanneer een werkelijke daad aan het woord ontbreekt. Bovendien werkt ze uitermate vervuilend voor de mens. Vandaar, waarde regeringsleiders, laten we het roer in 2010 volledig omgooien en massaal investeren in de grootste natuurlijke grondstof die de mens rijk is en mensen daadwerkelijk in beweging brengt: het verlangen. (*Geroep uit de zaal: 'Grandioos, daar hebben we het eind nog niet van gezien, neen.' En: 'Maar het één is enkel een derivaat van het ander.'*) Zo is het, maar let wel, ik heb het hier niet over de oppervlakkige lagen van

de menselijke wens; deze blijken met de dag onuitputtelijker inderdaad. Ook hier wijst onderzoek op het problematische van deze energiebron: ze blijkt de mens zelf uit te putten, tot zij hem volledig opgebrand achterlaat. Waar ik het hier over heb, waarde collega's, zijn de diepere lagen van deze grondstof die het menselijk verlangen is, de pure, essentiële olie, dit is: de wens die naar de andere uitgaat.

U bent sceptisch?

Bedenk dan even dat we nog nooit tevoren over een zo omvangrijk humaan potentieel beschikten om deze diepere lagen te beginnen aanboren. Zij het nog moeizaam, ik geef toe. Maar wat er opgediept wordt, is dan ook brandstof in zijn meest zuivere vorm, de brandstof van de toekomst. De wens voor de medemens is ongeëvenaard in energieëfficiëntie: niet alleen is zee een kosteloze en onuitputtelijke bron - met gegarandeerde opbrengst - maar vooral een propere bron. Dit is de reden waarom u in mijn begroting voor 2010 enkel nog de post 'toewensingen' terugvindt.

Zo nam ik bijvoorbeeld voor elke Belg de wens op om groots te mogen worden in zijn kleinheid en zijn land te hervinden als Europese wissel van reine lucht en klinkklare taal. Hiertoe geef ik de media uiteraard ook wat ruggensteun, die ik een ronduit utopische beeldvorming en een neus voor waarachtig goed nieuws wens. Om te eindigen bij de jongeren van vandaag: hen wens ik een opper(best)hoofd om vindingrijk onze sporen uit te wissen en een andere kant uit te durven gaan.

U twijfelt aan de opbrengsten?

Niet nodig, het principe is eenvoudig - het loopt nu al als een trein: iedere

burger heeft recht op enkele wensen en de enige transactieplichting die de wensontvanger kent, is om deze met zorg te beheren en minstens een stap in de richting van de wens te ondernemen (de brandstof ontsteekt). Nu dan, hoe veelvuldiger men op zijn beurt wensen wegschenkt, en zeker de aan zichzelf gerichte, hoe sneller alles naar wens begint te lopen (onze machinerie begint te draaien) en hoe meer wensen men zal ontvangen (de mens loopt warm).

Met andere woorden, waarde regering, de groei in deze nieuwsoortige vierentwintiguurseconomie zal onstuitbaar zijn, de balans uitermate positief. Een belegging met een nulrisico bovendien. Het kan niet anders of we gaan een jaar van overvloed tegemoet. Wat denkt u?